Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XC. Ч. 199. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. СЕРЕДА, 17-го ЖОВТНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 17, 1984 No. 199. VOL. XC.

В Нюарку відбудеться крайове відзначення битви під Бродами

Ірвінгтон, Н.Дж. (О.Л-ий) — Тут в суботу, 20-го жовтня ц.р., відбудеться спільними заходами Крайової Управи Братства колишніх вояків 1-ої Української Дивізії УНА у ЗСА та Станиці Братства в Нюарку відзначення цьогорічного ювілею 40-річчя битви під Бродами.

У ювілейній програмі — святочний концерт о год. 7-ій вечора в Українському Народному Домі, при 140 Проспект авеню в Ірвінгтоні, в якому буде: комбатантський апель, ювілейне слово Володимира Зуляка з Лігайтону, Па., дивізійні спомини — фотомонтаж Ореста Слупчинського, виступ бандуриста — дивізійника Володимира Юркевича. Виступить також чоловічиж хор „Прометей" з Філядельфії під батутою Михайла Длябоги, при фортепіяновому супроводі Ірини Пелех-Зварич.

В неділю колишні вояки Української Дивізії УНА візьмуть участь зорганізованими лавами з братськими прапорами у Службі Божій та Панахиді в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку о год. 12-ій полудня.

До участі в цих крайових святкуваннях запрошено інші Станиці — з Нюарку, Філядельфії, Лігайтону, Ню Гейвену та Гартфорду.

ОДУМ в Чикаґо посвячує свій дім

Чикаґо (О.К.). — Літом цього року ОДУМ в Чикаґо, Товариство Одумівських Приятелів та корпорація „Свобода", яка утримуватиме дім ОДУМ-у, відкупили від Пласту дім в „Українському селі". Пласт придбав собі більший дім побіч.

Впродовж літа дім ОДУМ-у, при 2116 Вест Чикаґо авеню відремонтовано та оновлено. Позамуровано деякі двері, зменшено кількість і величину вікон, вставлено нову підлогу та світла, побільшено залю, вставлено „панелінг", інстальовано алюмінійову інсуляцію вгорі довкола будинку, пофарбовано всередині та знадвору та зроблено багато інших змін для вигоди ОДУМ-у. Ремонт коштував понад 15,000 долярів. Більшість праці виконали власними силами одумівці, їхні батьки та прихильники ОДУМ-у.

Українська громада щиро відгукнулася на заклик ОДУМ-у з пожертвою і склала біля 10,000 долярів на купівлю та ремонт дому ОДУМ-у. Списки жертводавців та працівників будуть поміщені в журналі ОДУМ-у „Молода Україна" та газеті „Українські вісті".

Посвячення і офіційне відкриття дому ОДУМ-у відбудеться в неділю, 21-го жовтня ц.р., о год. 1-ій дня. Частиною відкриття буде виставка видань ОДУМ-у, фотографії, жетони, програмки, квитки та всього іншого, що стосується 34-літньої праці філії ОДУМ-у. Жіноцтво Товариства Одумівських Приятелів (ТОП) приготовить перекуску та солодощі.

ОДУМ в Чикаґо є одною з найактивніших філій в ЗСА, Вона має танцювальну групу „Метелиця", струнний ансамбль, ансамбль бандуристів та інші активні групи.

КОНФЕРЕНЦІЯ УГВР В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — В суботу, 20-го жовтня, тут в залі Наукового Товариства ім. Шевченка, при 63 Четверта авеню, відбудеться конференція для відзначення 40-річчя створення в Україні Української Головної Визвольної Ради.

Конференцію влаштовує створений для цієї мети Громадський Комітет. У програмі конференції — доповіді членів-засновників УГВР — Миколи Лебедя, д-р Мирослава Прокопа, мгр Дарії Ребет, д-ра Павла Турули і проф. Лева Шанковського. Відкриття конференції — проф. Тарас Гунчак. Конференцію вестиме проф. Василь Калинович. Початок конференції в год. 2-ій по полудні. Після конференції спільна вечеря.

В Рочестері відзначать роковини Жіночого Руху

Рочестер, Н. Й. (Г.П.) — Заходом українських жіночих організацій Рочестеру, які входять у склад СФКЖО 47-го, 46-го, 120-го Відділів Союзу Українок Америки, Українського Золотого Хреста Відділ 18-ий, Об'єднання Жінок ОЧСУ і Православного Сестриицтва при церкві св. Покрови, відбудеться в неділю, 21-го жовтня ц.р., концерту в залі православної церкви св. Покрови, для відзначення 100-ліття Українського Жіночого Руху і 50-ліття 1-го Українського Жіночого Конґресу.

В програмі — монтаж-розповідь, в якому буде насвітлено сильветки визначних жінок минулого століття.

Жіночий молодечий хор Рочестеру, зорганізований із членок вище згаданих організацій для відзначення цього ювілею, виконає декілька пісень. Теж будуть вільноручні вправи молодих жінок, якими вони відтворять „День Української Селянки", що відбувся в час І-го Конґресу в 1934 році в Станиславові.

Рівночасно можна буде оглянути виставку книжки жіночого пера, улаштовану Гуртком книголюбів при 47-му Відділі СУА в Рочестері.

Початок концерту о год. 5-ій по полудні.

А. Соломуха приїжджає до Торонто

Торонто (КУМФ). — Антон Соломуха, відомий український мистець з Парижу, приїде до Торонто на відкриття виставки своїх найкращих картин. Офіційне відкриття відбудеться в суботу, 20-го жовтня, о годині 7:30 вечором у ґалерії Канадсько-Української Мистецької Фундації.

В минулих кількох місяцях А. Соломуха добився великих успіхів у Парижі. Дві його картини були вибрані до каталогу „Сорок найцікавіших художників Парижу". Чотири його картини були репродуковані у журналі „La Mode en Peinture" за вересень. У французькій пресі появилися рецензії на особисту виставку А.Соломухи, яка проходить з виликим успіхом у ґалерії Етієн де Козан у Парижі від 1-го жовтня.

У Торотно можна буде побачити рисунки, ґваші, коляжі та олії А. Соломуха із серії „Українські народні пісні", „Українські народні казки", „Тіні забутих предків", „Моя біографія", „Тристан і Ізольда", „Жовте марево", і „Козацькі сни". Чотири коляжі будуть із серії „Голод в Україні 1933 рік".

Картини А. Соломухи з 1982 року відомі українським любителям мистецтва з попередніх спільних виставок сучасних мистців з України, але це буде перша нагода запізнатися особисто зі самим мистцем і його найновішою творчістю.

Обговорювали відзначення 1000-ліття християнства України

Ню Йорк (Б.Т.) — У середу, 26-го вересня ц.р., відбулось тут у конференційній залі Дому НТШ чергове засідання Комітету 1000-ліття Християнства Руси-України. Нарадами проводив д-р Степан Ворох, голова комітету.

Головною турботою нарад була свідомість потреби розпочати негайно динамічну збіркову кампанію, щоб придбати необхідні грошові засоби для зреалізування вже опрацьованого та вичерпно обговореного Гарвардського проєкту. Метою цього проєкту є зібрати та опублікувати пребагату документацію, яка буде переконливим свідченням, що прийняте 988 року в Києві християнство є 1000-літтям християнства України.

Москва вже від кількох літ веде настирливу й облудну пропаґанду про недалеке вже „тисячоліття християнства Росії, російського народу, Російської Церкви". У їхній термінології „Київ це — древня Росія". Про Українську Церкву друкують лише лайливі згадки.

Запрошений на наради проф. Омелян Пріцак подав детальні інформації про запроєктований чотирискладний проєкт: 1)видання 40-томового корпусу української творчости, 2)трьохтомник довідкового характеру п. н. „Тисячоліття Українського Християнства", 3)катедра української релігійної думки встановлена в Богословській Школі Гарвардського університету, 4)міжнародна конференція. Доповідач подав назви публікацій, вказав на особовий склад редакційних колегій, подав прізвища наукових співробітників, які готові анґажуватись до Гарвардського проєкту.

Інж. О. Пришляк обговорив низку адміністраційних подробиць, які необхідно полаґодити, щоб Комітет міг справно діяти.

Рішено відкрити в Ню Йорку головне бюро Комітету, яке буде центральним чинником у веденні збіркової акції. Опублікувати комунікат-заклик до громадянства, прохаючи про грошові датки, які можна буде складати на спеціяльних контах Комітету в українських кредитівках, чи пересилати прямо до Ню Йорку, або до Кеймбриджу, де при ФКУ функціюнуватиме допоміжне бюро Комітету. Вся збіркова кампанія буде стисло координована та контрольована фінансовим референтом Комітету під наглядом повного складу Комітету.

Визначено категорії особливого меценатства, обговорено виготовлення спеціяльних пропам'ятних грамот, інформаційних брошур і серії дописів на тему підготовки до Ювілею.

З вдячністю прийнято першу значнішу пожертву на фонд 1000-ліття. Богдан і Марія Робаки склали на ту ціль 20,000 долярів.

Заохочуючим є теж вже задекляровані українськими Митрополитами Стефаном Суликом і Максимом Германюком, як теж Ярославом Пастушенком пожертви висотою 10,000 долярів. Проф. О. Пріцак задеклярував 5,000 долярів; д-р Я. Падох, інж. О. Пришляк, д-р С. Ворох — по 1,000 долярів.

Рішено для розгортання збіркової кампанії користуватись послугами всієї української преси, українських радіопрограм, співпрацею укранїських установ і організацій та прихильністю всіх отців душпастирів, усіх християнських парохій і громад.

Члени Комітету мають глибоке переконання, що здійснення Гарвардського проєкту причиниться в значнішій мірі до гідного відзначення 1000-ліття хрищення Руси-України і буде ефектовним наступом правди на східні задуми безбожницької Москви.

В Менор коледжі відбудеться особлива виставка

Дженкінтавн, Па. — В неділю, 21-го жовтня ц.р., від год. 12-ої до 7-ої вечора, відбудеться в Менор джуніор коледжі виставка мисткині Христини Сеньків з Айлінґтону, Онт., п.н. „Рисунки для дітей" виконані акриліками і кольоровими олівцями. Відкриття буде в суботу, 20-го жовтня, від год. 7-ої до 9-ої вечора в семінарійній залі виставок Василіянської Бібліотеки. Ці рисунки мають привабливі дитячі теми та відзначаються високоякісним виконанням. Вони надаются на дарунки для дітей різного віку при різних нагодах.

На виставці будуть: „Ікона" -серія рисунків, яка представляє традиційні візантійські теми у високо стилізований, ілюстративний спосіб; Ілюстрації української азбуки; Числа 1-10 представляють звіряток, яких малі діти можуть легко розпізнати вдома, в городі чи парку.

Христина Сеньків одержала диплом бакалавра в Торонтонському університеті і студіювала ґрафіку та ілюстрації в Онтарійському коледжі мистецтва. Вона мала три індивідуальні виставки і брала участь у багатьох групових: в Інституті св. Володимира в Торонтонському і Монтреальському університетах, в У. К. Мистецькій фундації в Торонто; в Українському Культурному Осередку у Вінніпеґу і в Українському Інституті Модерного Мистецтва в Чикаґо.

Менор джуніор коледж — це дворічний коледж, який дає дипломи і сертифікати студій в різних галузях здоров'я, комерційній, математично-стислих і загальних наук.

Метою коледжу є збереження і популяризація української спадщини і культури. Студійний Осередок Української Культури є одним із способів, яким коледж виконує своє зобов'язання перед українською спільнотою.

По додаткові інформації слід вертатися на число телефону: (215) 885-2360.

Вийшло 8-ме число бюлетеня „Надбужанська Земля"

Блумінгтон, Інд. — З датою серпень 1984 вийшло 8-ме з черги число бюлетеня „Надбужанська Земля", органу Об'єднання Надбужанців, під редакцією Надії Хмари-Олійник.

На зміст його складаються: Комунікат з конференції Президії і Редакційної колеґії 30-го червня і 1-го липня в Дітройті, замітка „Наша Книга", стаття Надії Хмари-Олійник про проф. Михайла Грушевського, інформативна стаття А.Д. про сьогоднішній стан Православної Церкви на Холмщині і Підляшші, хроніка діяльности комітетів Об'єднання, фінансовий звіт, звідомлення Редакційної колеґії збірника й інші статті.

Кожний член і симпатик Об'єднання, який вплатив 100 дол. на видавничий фонд збірника, одержить дарово число цього земляцького органу. Ціна поодинокого числа 2 дол. Замовлення слати на адресу: Mr. M. Martyniuk, P. O. Box 1694, Bloomington, Ind. 47402.

М. ҐОРБАЧОВ БУДЕ ВИПРАВДУВАТИСЬ ЗА НЕВДАЧІ

Москва — Політичний аналітик Алберт Л. Вікс помістив довшу коментовану інформацію в газеті „Ню Йорк Трібюн" про другу з черги людину в совєтському Політбюро Міхаїла Ґорбачова, який, на його думку буде змушений оправдуватись за неуспішні жнива в Совєтському Союзі не тільки в цьому, але і в попередніх роках. Це він зробить на надзвичайних нарадах Центрального Комітету КПСС при кінці жовтня ц.р.

М. Ґорбачов сподівано буде головним промовцем на цих нарадах, на яких проблема сільського господарства, а головно збору зерна, за яке він несе головну відповідальність в Політбюро, буде головним предметом нарад. Очевидно, висліди його промови, його арґументація, пляни на майбутнє тощо заважань на його дальшій політичній кар'єрі й евентуальному перебранні керівництва партією після відходу від активної служби теперішнього генерального секретаря ЦК КПСС і голови Президії Верховної Ради СССР Константина Черненка, якому минуло вже 73 роки і стан його здоров'я не зовсім задовільний. М. Ґорбачов натомість, якому сповнилося тільки 53 роки життя, належить до молодшої ґенерації совєтських політиків і так як тепер виглядають справи, має всі вигляди стати черговим лідером тієї, до речі, останньої в світі комуно-московської імперії.

Покищо, — пише А. Вікс з постів в міністерстві сільського господарства звільнили декілька осіб, які не зуміли допильнувати продукції зерна і зросту продуктивности совєтського колгоспного сектора. Звичайно так буває, що спершу компартія обтрясається від осіб нищої ранги в секторах, які не дописують, або цілковито занепадають, щоб тим самим, принаймні тимчасово, скинути вину на інших і оправдати відповідних членів Політбюра. Західня преса зумисне пригадує читачам, у пов'язанні з клопотами М. Ґорбачова, аферу усунення Нікіти Хрущова з-перед 20-ти років, щоб західні спостерігачі мали уяву, як відбуваються політичні скандали в диктаторських комуністичних країнах.

У процесі оправдування М. Ґорбачова совєтська преса майже кожного дня друкує на своїх сторінках його промови, писання і виступи. Сам „винуватець" за занепад совєтського господарства покищо не забирав слова в тій справі. Не виключно, що він говоритиме про це, скидаючи вину на інших, на згаданому спеціяльному пленумі ЦК.

Політичні аналітики на Заході однозгідно погоджуються з думкою, що цей сільськогосподарський занепад використають противники М. Ґорбачова для підмивання його авторитету. Це означає, що боротьба за владу в Совєтському Союзі продовжується, в результаті якої старші, чи старі члени Політбюра все перемагають.

Знавці підсовєтської проблематики кажуть, що, наприклад, 61-річний Ґріґорій Романов, як і багато інших, тільки й чекають на те, щоб Ґорбачову послизнулась нога. Вони кожної хвилини готові зайняти його упривілійоване місце.

У СВІТІ

КАНАДА І ЗСА НАМАГАЮТЬСЯ тепер, після перемоги у виборах консерватистів і відвідин нового канадського прем'єр-міністра Браєна Малруні у Вашінгтоні, поправити зв'язки між обидвома країнами і пожвавити торговельну виміну між ними. Раніше за урядування прем'єра Еліота Трудо співпраця між урядами Канади і ЗСА натрапляла на деякі труднощі. Тепер при змінній політичній ситуації, все може змінитися на краще. Очевидно, багато залежатиме від висліду американських президентських виборів. Державний секретар ЗСА Джордж Шулц робить усі заходи, щоб наладнати приязні відносини між обидвома сусідними країнами, які навіть не охороняють своїх кордонів, а громадяни обидвох країн майже вільно подорожують по одній і другій країні. Дж. Шулц зустрінеться в Торонто з новим міністром закордонних справ Канади Джо Кларком і обміркує з ним пляни дальших відносин ЗСА і Канади в майбутньому.

МІСЯЦЬ ПІСЛЯ ТОГО, як східньонімецький лідер відмовився від подорожі до Бонну на розмови з канцлером Західньої Німеччини Гельмутом Колем і послухав „поради" Москви, два інші лідери комуністичних держав Східньої Европи, а саме мадярський Янош Кадар і румунський Ніколае Чаушеску, вибираються на Захід. Перший відвідає Францію і вестиме розмови про пожвавлення торговельної виміни з урядом президента Франсуа Міттерана, а другий відвідає Західню Німеччину, з якою Румунія вдержує дуже приязні культурні і торговельні зв'язки вже від років. Західньоевропейська преса зокрема відмічує поїздку Чаушеску до Бонну, яка відбувається у противагу до відмови Еріха Гонекера, який нехтуючи інтересами власного народу, послухався наказів Кремля і долучився до загальної антизахідньої пропаґандивної кампанії, що її Москва веде вже довший час.

В ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ знову виринула нова шпигунська афера. Політична поліція арештувала у краю Баден-Віртенберґ одного головного шпигуна і його спільників, які працювали в користь країн Варшавського Пакту і передавали їм, через зв'язкового німця із Східньої Німеччини, інформації про фабрику продукції модерної зброї на передмісті Гайдельберґу. Совєти й інші комуністичні країни були особливо зацікавлені новим модерним літаком німецької продукції Торнадо і Леопард. Офіційні речники в бонні відмовились від всяких коментарів і не бажали входити в подробиці чергової шпигунської афери. Чи вона мала будь-який зв'язок з попередньою аферою і арештом інженера у фабриках Мессершнідта, який передавав інформації аґентові КҐБ, боннські речники також не пояснили.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ІЗРАЇЛЬСЬКОГО уряду Шімон Перез повернувся до Єрусалиму з однотижневої поїздки до З'єднаних Стейтів Америки. Він у Вашінґтоні зустрічався з президентом Роналдом Реґеном, державним секретарем Джорджом Шулцом, секретарем Департаменту оборони Капаром Вайнберґером та багатьма іншими офіційними особами та членами обидвох палат Конгресу. Під час пресової конференції на летовищі Перез ще раз заявив, що приблизно за 20 днів від подасть урядові до затвердження плян відтягнення ізраїльських військових частин з південного Ливану. Покищо немає жадної перешкоди для цього пляну. Одинокою передумовою є вимога, щоб Сирія погодилася, що місце ізраїльських частин займуть відділи Об'єднаних Націй. Ш. Перез підкреслив, що в ЗСА він знайшов повне зрозуміння до ізраїльських потреб.

СИТУАЦІЯ В ЕЛЬ САЛЬВАДОРІ ПОЧИНАЄ НАЛАДНУВАТИСЬ

Ля Пальма, Ель Сальвадор. — Перша зустріч між президентом Ель Сальвадору Хозе Наполеоном Дуарте і його дорадниками та речниками підпілля, чи радше промарксистського так званого Демократичного революційного фронту, закінчилась успішно. Учасники нарад, прийнявши посередництво проводу Римо-Католицької Церкви в Ель Сальвадорі, розмовляли між собою в церковному приміщенні понад чотири години і погодились на створення спеціяльної двосторонньої комісії, складеної з представників обидвох сторін, завданням якої буде підготовити конференцію на найвищому рівні і змагати до злагіднення загальної ситуації і припинення громадської війни, яка триває вже в тій країні п'ять років.

Демократично-революційний фронт заступали високі політичні чинники цього руху, Ґієрмо Унґо, Рубен Замора і командири збройних партизанських частин Ферман Сієнфуегос і Надя Діяз. Уряд Ель Сальвадору заступав сам президент Х. Н. Дуарте, з ініціятиви якого відбулися ці перші переговори між антикомуністами і прокомуністичними партизанами.

Очевидно, з проводу цих переговорів Дуарте має багато неприємностей і клопотів в середині власної коаліції. Крім того праві екстремісти поставили його на „чорну листу" і погрозили вбивством за „спілкування" з марксистами.

Досі громадянська війна коштувала Ель Сальвадорові 50,000 вбитими і біля пів мільйона осіб пораненими. Крім того від цього постраждали такі сектори, як економіка, шкільництво, культурне і соціяльне життя. Зросла вбогість населення, яке щиро і з ентузіязмом привітало ініціятиву президента Дуарте до замирення і закінчення внутрішніх конфліктів.

Члени комісії покищо працюватимуть спільно один місяць, а в листопаді відбудеться друга, може навіть переломана зустріч між представниками уряду і підпільного руху. Спільний комунікат, який був випрацюваний під час нарад прочитав для представників засобів масової інформації і зацікавлених громадян архиєпископ Сан Сальвадору Артуро Рівера і Дамас. В комунікаті висловлюється бажання обидвох сторін шукати шляхів до замирення і припинення кровопролиття. Обидві сторони визнали ще раз публічно посередництво Церкви і заявили, що церковні чинники є дійно тільки спостерігачами і не вмішуються до політичних проблем, обговорюваних на спільних сесіях.

Президент Х. Дуарте заявив кореспондентам, що він особисто змагатиме до загального замирення, припинення воєнних дій у будь-якому виді і створення коаліційного уряду з усіх діючих в Ель Сальвадорі політичних сил. На його думку форми демократичного правління мусять бути збережені.

Фундація критикує політизацію паради

Ню Йорк. — Джан Локонсоло, президент Фундації „Колюмбус Ситизен", яка спонзорувала Параду Дня Колюмбуса, вимагає від демократичного кандидата на президента Волтера Мондейла і кандидатки на віцепрезидента Джералдін Ферраро офіційного перепрошення за „перестарання" їхніх помічників з виборчої демократичної кампанії під час річної паради в Ню Йорку, що відбулася у понеділок, 8-го жовтня. Він закинув демократам, що вони „створили випадок, невиданий ніколи перед цим в будь-яких інших харитативних чи етнічних парадах", надавши параді „Дня Колюмбуса" політичний характер.

Поведінка демократів „була образою і соромом" не тільки для Фундації „Колюмбус Ситизен" і для всіх її молодих учасників й учасниць, але також і для всіх людей, що прийшли подивляти параду. „Історичне значення цього дня було цілком згублене" — сказав Локонсоло репортерам під час пресової конференції в головній квартирі фундації.

Речник для нюйоркської кампанії за Мондейла-Ферраро, головою якої є губернатор Маріо Квомо, заявив, що мовляв, „немає про що коментувати", а тому нема й за що вибачатися. Коментар від Дж. Ферраро: „Все, що я можу сказати, це те, що сказав губернатор Квомо: з кислого винограду — гірке вино."

Джан Локонсоло заявив, що фундація „Колюмбус Ситизен" заплатила за дві і півгодини телевізійних передач паради на каналі ч. 11, починаючи від години 12:30 по полудні. Але тому, що парада була „навмисне" сповільнена кампанією за Мондейля-Фераppo, перша маршуюча в параді оркестра не змогла прибути на місце перегляду аж до 1-ої години по полудні. „Бідні діти, які вправляли від 7-ої години ранку, ніколи не були показані на телевізії," — сказав Локонсоло. В наслідок цього телефонічні дошки головної квартири фундації і телевізійної станції ч. 11 в Ню Йорку виглядали „як різдвяні ялинки" від телефонів від розчарованих батьків, які не побачили своїх дітей на телевізії.

Італійська фільмова артистка Софія Льорен, перша жінка — маршал паради „Дня Колюмбуса", висловила своє розчарування парадою і подіями, які сталися. Були зроблені зусилля дотриматися визначеного часу в марші, але чотири вантажні авта з репортерами, які попередили представників Демократичної партії, сповільнювали параду. Ці авта найняли і шоферували ними члени Мондейл-Ферраро організації, сказав президент фундації, додавши, що під час паради було дуже мало плякатів „Реґен-Буш".

В АМЕРИЦІ

РЕЧНИКИ БІЛОГО ДОМУ ТВЕРДЯТЬ, що перша публічна дебата між президентом Роналдом Реґеном і Волтером Мондейлом, в якій Реґен вийшов гірше як сподівалися, в ніякому разі не зменшила популярности чи шансів Президента на перевибір. Ричард Виртлін, представник Білого Дому, заявив, що хоч Реґен втратив певну кількість голосів в Нюйоркському стейті, він придбав куди більше голосів в таких традиційно демократичних стейтах як Массачусетс, Коннектикат і Пенсильванія.

КАТОЛИЦЬКИЙ ЄПИСКОП І ГУБЕРНАТОР Маріо Квомо висловили однозгідність в справах відношення між Церквою й державою. Губернатор Квомо заявив, що він вповні погоджується з єпископом Джеймсом Малоном, що Церква не повинна займати становища за чи проти політичних кандидатів, але повинна мати право відігравати ключову ролю в політичних дебатах, що мають моральні чи релігійні елементи. Єпископ Малон є президентом Конференції американських католицьких єпископів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Нерівнорядні дискутанти

У першій публічній дебаті в Люїсвіллі, Кентакі, 7-го жовтня ц.р., яку передавано через усі радіотелевізійні станції, президент Реґен розчарував своїх однодумців і прихильників своїм поведенням — він виявляв поденервування, зацукувався, шукаючи правильних слів, але не дав себе „загнати в кут", як цього прагнув його суперник-дискутант, демократичний кандидат на президента, Волтер Мондейл. Загальна оцінка коментаторів виходила у користь Мондейла не по суті заторкнутих проблем, а щодо зовнішньої форми. І навіть консервативні синдиковані коментатори признавали, що Волтер Мондейл, колишній сенатор і колишній віцепрезидент, має кваліфікації кандидувати на найвищий у світі пост мешканця Білого Дому, хоч можна не погоджуватися з його політичною філософією.

Зовсім інакше вийшло з дебатою віцепрезидента Джорджа Буша з демократичною кандидаткою на віцепрезидента 11-го жовтня 1984 року у Філядельфії Джералдін Ферраро. Зараз на самому початку після перших запитів і відповідей обоїх дискутантів, видно було наглядно, що тут стоїть по одному боці досвідчений, певний себе, докладно знайомий з усіма найповажнішими проблемами внутрішньої і закордонної політики державний муж та поруч із ним — жінка, яка тільки почала вивчати ці проблеми і не має ані знання їх, ані досвіду. Один із журналістів-панелістів так запитав її: Джордж Буш конґресменом, директором Сі-Ай-Ей (Центральної Розвідчої Аґенції), колишній амбасадор в Пекіні і Лондоні — які ваші кваліфікації на пост, за який ви стараєтеся. Відповідь Джералдін Ферраро, що вона займалася громадськими справами, була вчителькою, опісля стала конґресменкою — ніяк не переконувала слухачів, що це рівнорядний суперник Буша. Джералдін Ферраро ввесь час тільки відчитувала те, що її написали фахівці у передбачуванні проблем, які будуть заторкувані. Буш говорив з пам'яті, наводив факти і дати і тільки заключну — чотирохвилинну заяву відчитав із заздалегідь приготованого тексту.

Під час цієї дискусії Джорджа Буша і Джералдін Ферраро мимохіть насувалось порівняння, що вчитель повчає ученицю. І Джералдін Ферраро настільки інтеліґентна, що вона сама зрозуміла це і в одному моменті сказала:„прошу мене не вчити". Але Буш таки вчив її і пояснював те, чого вона не знала. Наприклад, коли заторкнено проблему міжнародного тероризму (демократи закидають Реґенові, що він завинив у відсутності достатніх засобів охорони проти актів терору в Ливані) — Буш звернув увагу, що в Ірані уряд аятолли Хомейні підтримує терор і сам виконує акти терору, а в Ливані уряд президента Джемаєля орієнтується на Захід і сам поборює терор. Так само Буш спростував закид Джералдін, що ось Уряд Реґена підтримує партизанів проти леґального уряду в Нікараґуа. Уряд Америки, — казав Буш, — підтримує демократію в Центральній Америці й у всьому світі, і ті партизани проти уряду Нікараґуа — це бійці за свободу -„фрідом файтерс", які заслуговують на підтримку. На закид, що Реґен — перший президент Америки, який за чотири роки не стрінувся з совєтським лідером, Буш правильно пригадав, що за останніх чотири роки в Совєтському Союзі змінилися три голови компартії, президента СССР, і просто не було з ким і коли говорити. Він заперечив закид, що дозброєння Америки, що його веде Реґен, перешкодило добрим взаєминам з СССР. Навпаки, — він твердив, — що тепер у Кремлі знають, що мають діло із сильною Америкою, з якою треба говорити. Коли заторкнено дразливу справу абортів і виступи римо-католицьких владик у цій справі, Буш заявив ясно, що Роналд Реґен і всі в його Уряді стоять за конституційний поділ між Церквою і державою, але признав право владикам забирати в справах абортів слово, бо, — мовляв, — це проблема моралі, а не політики. Звернув теж увагу, що в минулому році переведено в Америці 3 мільйони абортів — це явище страхітливе, яке створює проблему, щодо якої Уряд не може бути байдужим.

Джералдін Ферраро раз-у-раз поверталася до справи державного дефіциту і до потреби припинення перегонів у зброєнні. Буш відповів, що державний дефіцит настав в роках, коли Палата Репрезентантів Конґресу знаходилася і знаходиться в руках демократів і тільки Реґен зажадав створення двопартійної Комісії для придумання способу зменшення чи ліквідування того дефіциту. І уряд Реґена робив Москві кількакратно різні миролюбні пропозиції і завжди чув відповідь „нєт".

Дискусія між Джорджем Бушем і Джералдін Ферраро наче автоматично спонукувала до тривожного запиту: що сталось би, як би вибори виграв Мондейл і як би Мондейл передчасно відійшов у засвіти та президентом американської великодержави стала ця „хатня господиня" з нюйоркського Квінсу? Один із журналістів так запитав її: чи не думаєте, що коли б ви стали начальним вождем усіх американських збройних сил, яким за конституцією є президент, Москва не використала б нагоди для наїзду проти Заходу?... Правдоподібно, слухачі поділяли страх панеліста, щоб Америка не дістала такого президента.

Юрій Р. Рибак

РОБІТНИКИ ЙДУТЬ НА ПОСТУПКИ

У загальному, якщо йдеться про винагороду американського робітника, то публічна опінія вважає, що рішальним є не так його знання, небезпека чи відповідальність, а рішає тут сила профспілки, яка зуміла виробити кращу фінансову базу для своїх членів. Доказом цього, що існують ненормальності хай послужить власний опит профспілки об'єднання автомобільних працівників, де 40 відсотків американців висловили переконання, що автові робітники заробляють далеко більше ніж „досить", бо пересічний робітник, скажімо, у „Дженерел Моторс" дістав минулого року 25,000 долярів, цебто 35 відсотків вище ніж пересічний індустрійний робітник.

Якщо взяти американські заробітки і порівняти їх із — міжнародними, то різниця є ще більша. Американський автовий робітник заробляє майже 23 доляри на годину (тут включено всі користі як: пенсія, забезпечення, вакації, свята, тощо.) Автовий робітник у Японії заробляє на годину не 23 доляри, а лише — 12, у Кореї — 2.50, під час коли мехіканець одержує 5 долярів не на годину, а на день!

Цих кілька фактів вказує на це яку велику конкуренцію на ринку створює закордонна продукція. Тому і не диво, що щоб тому зарадити американське робітництво — не осягнувши свого домагання встановити контролю імпорту — було змушене піти на поступки, щоб забезпечити собі тоншу кромку насущного хліба. Ще кілька років тому, той хто завважив постійні підвишки для робітників питав до чого це веде... і це завело до цього, що профспілки своїми вимогами стали руїнниками джерела доходу, бо фабрики, придержуючись осторог, таки замикались одна по одній.

Та американське робітництво отверезіло, бо заболіла кишеня, і пішло на співпрацю чим від 1981 року заощадило працедавцям 10 більйонів долярів. Це віддзеркалилося у висоті заробітку як теж у тому, що впроваджено двоплощинну скалю винагороди, цебто нижчу ставку для новоприбулих.

Головною зброєю профспілок є страйк та підписання контрактів і тут теж зайшли зміни. Давніше постійно торгувалися робітники за вищу платню і користі, нині головним питанням є скільки треба здати, щоб уможливити фірмі побороти на ринку свою конкуренцію.

І коли згадуємо про „умову поступок" („concession bargaining"), то маємо на думці головно ті роди індустрії, які охоплюють сталь, автомашини, літаки, перевіз вантажними машинами, повітряний простір, рільниче приладдя, кольорові метали та машинове знаряддя. У них прийшло або до державної дерегуляції, бо імпортований, чужинний продукт дешевий на американському ринку. Ця ринкова ситуація викликає тиск на висоту заробітної платні робітника та існуватиме до цього часу, доки американська індустрія не розв'яже цієї проблеми. Для поборення чужої конкуренції — крім технологічного і новаторського поступів — зменшення платні є одним із факторів, завданням яких є зменшити кошти продукції і тим робом осягнути якнайкращий зиск.

Автова індустрія дає цікавий приклад для поступок робітників у часі, коли „Крайслер" знайшовся у безвиглядному становищі. Обраховують, що згідно з умовою, працедавцям поступилися приблизно сумою 20,000 долярів на робітника. Від того часу профспілка заощадила іншим двом продуцентам, а це „Дженерал Моторс" та фірмі „Форд" понад 3.3 більйона долярів у платнях та користях.

Та часи міняються. У 1983 році „Джі Ем" виказав великий зиск і дав кожному робітникові у пересічному 600 долярів бонусу, що рівняється 30 центів на годину. Робітники були вдоволені, але лиш до хвилини, коли як то кажуть, — „впав грім з ясного неба" і вони довідались, що 322 мільйони долярів виплачено 500,000 робітникам, а 181 мільйонів одержали 5,000 керманичів. Такий нерівномірний розподіл зиску тільки посилив нові домагання робітничих рядів.

Це значення, яке має Дітройт для будови авт, має для сталі Піттсбурґ і тут сталеварники, щоб захистити свою працю і конкурувати із закордоном-погодились на поступки. Але найбільше потерпіли робітники у ділянці будови літаків, бо тут применено нову ставку для новоприбулих, яка є нижча. Враз із людьми, що будують літаки, обслуга літаків погодилась теж на редукцію заробітків, щоб тим вдержати летунські лінії при житті.

У загальному, можна сказати, що не належить до приємности працюючого добровільно погоджуватись на нижчі заробітки, бо це впливає на ревізію встановленого стандарту життя. Але коли приходить питання існування, людина мусить себе примінити до обставин і часами навіть змінити довкілля. Як виглядає, то профспілки вийшли з існуючої ситуації переможцями, одначе з другого боку вони пішли задалеко, і замість спільно будувати економічні добра для піднесення загального добробуту, вони стали в цьому процесі гальмівною силою. Шкода лише, що для ревізії їхньої позиції вони мусіли дістати лекцію від народів, які у багатьох випадках є ніким іншим як здібними учнями американської школи.

Зоя Когут

ВІН ВІДІЙШОВ...

Його нема!... Він відійшов у вічність,
Як смертні всі відходять... І трагічність
Не тільки в тім, що відійшов. А в тім що доки жив —
Його горінням — мало хто горів,
Стремлінь його — не поділяли ті,
Які були повинні з Ним іти!

Вони його лишили... Залишили,
Як відцурались Іншого колись.
А він ішов, доки були ще сили,
Йшов до мети й ніколи не скоривсь!

Важкий був шлях... Та він навчивсь страждати,
Бо вірив в правоту Своїх вимог.
І знав — Що лиш Великого бажати
Повинен той, хто прагне перемог!

І залишивши нам свої надії,
Він відійшов... Чи з Ним заснуть і мрії

На власні сили втомлених людей?
Чи час — мету накреслену розвіє
І ті, що гальмували Його дії,
Погасять й чисте полум'я ідей?..

Покаже час... Історія єдина

Зможе судити вчинки наших днів,
І хто був прав, і хто тут завинив.
І в смутку тихо котиться сльозина:
Як раптом наш народ осиротів —
Втративши нині Відданого Сина.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ
Редаґує Лев Яцкевич

Сиґнали з космосу

Ще сто років тому, небагато людей мали сміливість виступити публічно, як Джіордано Бруно, зі заявою, що земля не становить єдиної плянети, на якій живуть інтеліґентні істоти. Проти такого смільчака виступили б посполу вчені й теологи.

Сьогодні модерна теорія про утворення зір вирощує самотужки „єретичні" питання про заселення інших плянет. Всесвіт бо, як відомо незміренно широкий. Сама наша ґалактика „Молочного Шляху", яка становить спіральне скупчення зір та зоряного пороху, вміщає понад 100 більйонів сонць, з яких одно (наше сонце) розташоване на окраїнах його периферій. Але, якщо б в цілій нашій ґалактиці, одинока наша земля, була носієм життя, тоді не слід забувати, що поза нашою ґалактикою існує ще безчисленна кількість інших ґалактик, а кожна з них вміщає безчисленну кількість індивідуальних зір, з індивідуальною системою плянет. Тому не слід забувати, що вчений, такої міри, як д-р Су-Шу-Гуанґ з Федеральної Аґенції НАСА, на одній науковій конференції заявив, що інтеліґентне життя не становить у всесвіті рідкісного феномену. Такий самий погляд заступає велике число видатних астрономів та біофізиків цілого світу, які переконані в тому, що всесвіт сповнений високозаавансованими цивілізаціями, які намагаються нав'язати з нами контакт.

У липні 1960 року науковці з Національної Радіо-Астрономічної Обсерваторії в Ґрін Бенк, Вест Вірджінія, напрямили свою 85-стопову антену на декілька сонцеподібних зір, між іншими на зорю Тав Дзета та Епсілон Ерідані. Вони розташовані на відстані 11 світлових років (приблизно 66 мільйонів миль) від нашої землі. Якщо на одній з тих зоряних систем існує хоч би одна технічно заавансована цивілізація, яка переловила б наш сиґнал, то її забере 11 світлових років, щоб переслати до нас зворотний сиґнал про своє існування, і стільки саме часу забере її, щоб одержати від нас відповідь. Покищо Обсерваторія в Ґрін Бенк не переловила жадного сиґналу з тих двох сонць. А втім, вони й не очікують такого сиґналу, коли взяти на увагу, що ніхто з них не знає, на якій фреквенції електронічних хвиль ті сиґнали є висилані на землю, не говорячи вже про те, як розшифрувати закодований в них зміст.

Але ще не затихло відлуння дослідів в Ґрін Бенк, коли нежданo появилася в світовій пресі вістка про появу космічного світла у виді плянетної мряковини, яким незнана цивілізація хоче на себе звернути увагу мешканців землі.

Ініціятором тієї вістки був мабуть, наш земляк Борис Фесенко астроном з Департаменту Астрономії Педагогічного Інституту в Ґорькім, у Совєтському Союзі. Обстежуючи від довшого часу цю загадочну світляну мряковину, зідентифіковану в астрономії, як HGC6543, та розташовану на 1,000 світлових років від землі, він звернув увагу на унікальне положення тієї світлової мряковини, на північнім бігуні нашої екліптики, себто великого кола, зформованого „орбітою" сонця (коли дивитися на неї зі землі). Тому, що такі

(Закінчення на ст. 4)

Ярослав Новицький

РАК МОЖНА ВИЛІКУВАТИ

Немає теми, котрій було би присвячено стільки уваги, зусиль, як темі пістряка, рака, „кенсеру". Багато зроблено досліджень, відкрить у цій галузі, але, на жаль, смертність зростає.

Згідно зі статистикою, у Західній Німеччині, в 1955 році, померло на рака 95,000 людей; в 1975 — 150,000. Треба зазначити, що в цьому часі населення не збільшилося. Число смертних випадків від недуги рака зростає далі. Сумна правда. В чому причина? Чи дійсно цієї проблеми не можна розв'язати? Чи дійсно рака можна тільки ножем чи променем усунути з організму. Адже ж дотепер — це єдина можливість врятувати життя хворого на рака, якщо вчасно відкрити цю страшну хворобу і якщо вона ще не встигла утворити перекиди (метастази). Результати хемічної терапії настільки сумнівні, а їх побічні неґативні впливи на загальний організм людини такі великі, що жаден лікар не буде рекомендувати їх своїм рідним, хворим на рака.

Десятки тисяч наукових інститутів світу наполегливо працюють над цією проблемою, сотні тисяч науковців пробують свої зусилля та розумові здібності. Щораз то частіше спалахують надії й сподівання, але, на, жаль, не витримавши проби часу — гаснуть.

Невже дійсно становище безвихідне? Чи може надто схематичними стали способи пошуків? Трудно в таких обставинах подати промінь надії. В силу впертих неодноразових фактів існують уже всі підстави ствердити, що рак можна лікувати не тільки ножем, чи променем, але лікарством, яке зовсім нешкідливе для організму людини.

Існує переконання, що проти кожної недуги в природі росте певне зілля. „Свобода" неодноразово повідомляла своїх читачів про лікарство „Украін". Завдяки цій новині, дехто врятував собі життя. На жаль, не в кожної людини лікарство „Украін" викликає розсмоктання ракових новоутворень. А це тому, що коли вже всі можливості остаточно вичерпані, а ними й організм дощенту ослаблений та маса ракової тканини надто велика, тоді щойно звертаються за допомогою, за лікарством „Украін".

Дотепер тільки одна третина хворих, що застосувала „Украін" цілковито вилікувалася. Для сторонніх — це може звучить малопереконливим, але надзвичайно важливим та новим є факт, що можна усунути ракові тканини лікарством без будь-якої шкоди для організму. Перші вилікувані пацієнти ліком „Украін" тут на Заході вже живуть понад п'ять років без будь-яких ознак повернення хвороби.

Щоб вияснити, чому лік „Украін" тільки в однієї групи людей діє позитивно, а в — іншої немає жадного результату, потрібно вияснити механізм дії ліку „Украін"; встановити яка різниця між людьми, де лікарство викликає дію, а де її не викликає.

Усі старання дістати відповідь на це питання при допомозі відомих метод досліджень не дали успіху. Отже потрібно опрацювати нові системи дослідження. Потрібно також знайти засоби, якими можна б посилити дію лікарства „Украін" у тієї групи людей, де воно тільки частково викликає розсмоктання тканини.

Також потрібно опрацювати засоби, якими можна було б знешкодити продукти, що виділяються в часі лікування рака. В часі розсмоктування ракової тканини звільнюються різні речовини, як продукти розпаду рака, котрі для організму є шкідливим балястом. Ці речовини сильно ослаблюють здоров'я.

Успіх кожного лікування залежить також від ступня давности хвороби. На жаль, не завжди легко виявити рака в його початковій стадії.

Щоб усі ті питання могти розв'язати, автор статті зорганізував Український Інститут Подолання Пістряка, що його він сам фінансує своїми скромними засобами. Успішність роботи Інституту дуже сповільнена з огляду на брак фінансів. Саме тому автор змушений звернутися до ширшого суспільства з проханням включитися в боротьбу з пістряком.

Якщо кожна рослина має своє призначення, так і кожна людина і кожна нація. Світового розвитку цивілізації, науки, проґресу не доконав один народ. Можливо, що саме на нашу долю випало на цьому полі додати вагомий вклад для добра й розвитку людства.

Відносно ліку „Украін", як показують результати клінічного примінення, він дуже успішний при лікуванні дрібноклітинного рака легенів, „мелянома малігнум", рака грудної залози.

Пожертви на Інститут слід висилати на таку адресу: P.S.K. Nr. Kto. 7459355, Ukrainisches Institut für Krebsbekämpfung (UKRIN).

Jaroslau W. Nowicky
Laimgrubergasse 19/5
A - 1060 Vienna
Austria

ПОЛІЦІЯ ДАЛІ ШУКАЄ злочинців чи злочинця, що вбили совєтську емігрантку Зіну Коган і її сина Едварда минулого тижня в Брукліні. Поліція твердить, що їх помешкання було в порядку і що не було сліду вломуу до помешкання, що й утруднює поліційні доходження.

Роман Данилевич

ЧИ ЗНОВУ ГОЛОС ВОПІЮЩОГО В ПУСТИНІ

II.

Далі йде ствердження, що перед виселенням українців із їх прадідівських земель вони зуміли оборонитися перед винародовленням. А в часі між двома світовими війнами вони з успіхом протиставилися інвазії православ'я, добачаючи в тому затії посторонніх ворожих чинників, щоб роз'єднати українців між собою. Тепер, живучи в розсіянні під деструктивним впливом польського оточення, багато з-поміж українців бачать у втечі до православ'я шанс задержати свою ідентичність. Це — як сказано — дуже вимовне, а водночас трагічне!

Автори цього меморандуму звертаються до польських єпископів, членів народу, що у своїй історії пережив подібні трагедії, щоб принаймі тепер не мовчали. Вони при тому покликаються на декрет Папи Урбана VIII, з 7-го лютого 1624 року, в якому доручено польській ієрархії й польській латинській церковній адміністрації, щоб під ніякими умовинами не наважувалися приймати до латинського обряду уніятів як світських, так і духовних. При цьому ставлять вони запит, чому цей документ не був досі оприлюднений в Польщі. А проте катехити й вихованці семінарів у всіх дієцезіях Польщі, а зокрема в західніх, північних і південносхідніх повинні бути про це подрібно поінформовані, подібно як і про рішення Ватиканського Собору Другого, що стосується Східніх Церков. А все ж на цих теренах ця проблема заєдно пекуча й відкрита.

Слідом за цим іде розгляд 4-ої точки Декрету про Східні Церкви, в якій говориться про те, що в цілому світі треба клопотатися справою збереження і розвитку всіх помісних Церков, і тому треба творити парафії і власну ієрархію. Всі духовні й кандидати на священиків повинні бути добре обзнайомлені з обрядами та знати різниці між ними. А також під час катехизації треба й мирян поінформувати про обряди та приписи, що стосуються до них.

Далі читаємо в цьому зверненні, що від 1947 року, за вийнятком архиєпископа Г. Гульбіновіча при привітанні Папи у Вроцлаві і 1983 року і подібного випадку у Кракові, не було ані одної офіційної згадки про українців ані однієї проповіді на повищу тему. Так, як би в Польщі не було ні одного вірного Східньої Церкви.

За чергою цей меморіял обговорює ситуацію на Залишених землях (роз. Засяння Лемківщина тощо). Згідно за твердженням у цьому зверненні, після 1956 року багато українців повернулося на свою батьківщину і в деяких місцевостях вони знову становлять більшість населення. В тому часі ні одна церква не повернулася до своїх власників, а в багатьох поселеннях утруднюють, а то й унеможливлюють відправи св. Літургії. У Криниці довготривалі заходи, щоб дістати дозвіл на відправу Служби Божої в тамошній церкві, що її збудували наші батьки, залишились без успіху. Цю ситуацію використали тамошні нечисленні православні і в короткому часі дістали дозвіл на будову православної церкви, чим і приєднали до себе замітну частину заведених у своїх надіях греко-католиків. Подібно є в Перемишлі, де дотепер не дозволено відправляти Служби Божу в колишній нашій катедрі, що її поляки перемінили на костьол. Те саме діється в Хотинці, Поздячі, Устриках, Сяноці та в багатьох інших місцевостях.

Апелюючи до польських єпископів, в надії на їх братерське почуття єдности у святому Дусі та вірою в їхню добру віру, автори цього звернення з'ясовують засоби уздоровлення Української Греко-католицької Церкви в Польщі, а це:

1) Номінування Апостольською Столицею на місце генеральних вікаріїв єпископів-ординаріїв для Греко-Католицької Церкви з осідками в Перемишлі і, наприклад, у Варшаві, а принаймні висвячення єпископів-помічників у нашому обряді. Ці єпископи повинні підлягати нашому Патріярхові (у меморіялі: Верховному Архиєпископові) та мати право брати участь в Конференції Єпископату Польщі з рішаючим голосом у справах нашого обряду.

2) уможливлення відправляти Служби Божі для українців у нашій єпископській катедрі в Перемишлі, як також привернення в ній знищеного внутрішнього влаштування.

3) спрямувати всіх духовників, що походять з греко-католицьких родин до обслуги наших вірних;

4) постійне оголошування, щонайменше два рази в році, у всіх дієцезіях про безоглядний обов'язок повороту вірних і їх дітей греко-католиків до свого обряду;

5) видання розпорядження, щоб римо-католицькі священики не уділяли Тайни подружжя греко-католикам та водночас, щоб вони інформували молодих про їхній обов'язок приймати св. Тайни в обряді їх батьків і відсилати їх до наших душпастирів. Це стосується також хрищення, крім наглих випадків, та першого св. Причастя і Миропомазання;

6) допомагати при творенні парафії в кожному українському середовищі в його обряді;

7) зворот греко-католикам церков на Залишених землях (південносхідні, східні воєвідства), а на інших теренах, де живуть українці католики, приділення їм відповідних об'єктів на церкви з повним внутрішнім влаштуванням, згідно з вимогами нашого обряду;

8) впровадження у всіх осередках, що вишколюють катехитів, предмету про католицькі обряди, що діють в Польщі, та зобов'язати катехитів пригадувати дітям і молоді про їхній обов'язок повороту до обряду батьків навіть тоді, коли самі батьки з вигоди, несвідомости чи то страху про це не дбають;

9) допомагати при виданні в українській мові служебників, молитовників, катехизмів чи інших книжок до паралітургічних Богослужб;

10) уділити допомогу при видаванні місячника в українські мові, присвяченого проблемам Греко-Католицької Церкви в Польщі.

Повищі вимоги, як сказано в цьому меморіялі, випливають з духа постанов Ватиканського Собору Другого і є конечні, щоб рятувати Східню Церкву в Польщі перед її повною загибіллю. До цього принаглює також ювілей Тисячоліття Хрищення Руси-України.

(Закінчення на ст. 4)

ПАРТИЗАНСЬКІ АНТИКОМУНІСТИЧНІ ВІДДІЛИ перевели успішний рейд на столицю Анголі Люанду і знищили склади амуніції, електрівні, військові бараки і деякі урядові будинки. Згідно з урядовим повідомленням, анґольські, портуґальські і кубинські техніки працювали кілька днів, щоб направити електричні трансформатори і провести освітлення принаймні до головних будинків міста. Акцію перевели повстанські відділи Національної унії за цілковиту незалежність Анголі (УНІТА), які ведуть боротьбу проти марксистського уряду від 1975 року, тобто від проголошення самостійности і незалежности від Португалії.

ФОРД І АВТОМОБІЛЬНА СПІЛКА в Дірборн, Миш. по довгих конференціях піcписали трирічний контракт, на основі якого 115,00 робітників одержать значні користі: підвишку платень, забезпечення праці та інші привілеї. Пересічна платня робітників у фабриках Форда виносить 12.68 на годину, або 30,000 долярів річно.

Проголошення 7-го Літературного конкурсу УЛФ ім. Івана Франка

Правління Українського Літературного Фонду ім. Івана Франка в Чикаґо проголосило 4-го грудня 1982 року у Філядельфії Сьомий Літературний Конкурс на найкращі твори, що вийшли друком в 1982-1984 роках включно. Останній реченець надсилання творів—останні дні січня 1985 року. Склад членів жюрі і реченець роздачі нагород будуть проголошені згодом.

Призначені нагороди за українські прозові твори: перша нагорода—1,750 дол.; друга нагорода—1,250 дол.; третя нагорода—750 дол.

За поетичні твори: перша нагорода—1.750 дол.; друга нагорода—1,250 дол.; третя нагорода—750 дол.

Для дітей і молоді: перша нагорода—1,000 дол.; друга нагорода—750 дол.; третя нагорода—500 дол.

За драматичні твори: одна нагорода 1,750 дол.

За переклади в чужій мові—дві нагороди: перша нагорода—1,500 дол.; друга нагорода—1,000 дол.

За музичний твір у пам'ять С. Людкевича одна нагорода—1,500 дол. За працю чужою мовою з українською тематикою: одна нагорода—1,500 дол. За працю з історії України одна нагорода—1,500 дол. (в заряді УІТ-ва). Для письмиників в Україні—поезія і проза—по 2,000 дол.

У Конкурсах УЛФ беруть участь письменники з усіх країн поселення у вільному світі. Автори з української літератури, що бажають взяти участь у Конкурсі, мають прислати по 8 примірників своїх творів. У всіх інших зазначених вгорі ділянках письменники мають прислати свої твори у числі чотирьох примірників. Усі листування в цій справі просимо пересилати на адресу секретаря УЛФ, яку подаємо нижче.

Цю пригадку подаємо востаннє всім зацікавленим нашим сьомим Літературним Конкурсом.

За Правління УЛФ ім. І. Франка

Адам Антонович, голова

Рома Турянська, секретар

ПРЕСОВІ АҐЕНСТВА ІНФОРМУЮТЬ про нові успішні акції антикомуністичних повстанців в Нікараґуа проти урядових військ сандіністів. На протязі останнього тижня повстанці зуміли знезтралізувати декілька запляннованих урядом антипартизанських акцій, висадивши в повітря склади амуніції та знищивши залізні рейки, і тим самим унеможливили розгорнути повністю урядову акцію проти партизанських відділів. Сандіністи нахваляються, що вони в останній офензиві мали великі успіхи, але закордонні спостерігачі і кореспонденти заявляють, що урядові війська зазнали великих втрат в людях і військовому виряді. В руки партизан попало багато модерної зброї, амуніції і медичних препаратів.

У П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п.

СИМЕОНА ЛУКІЯНА ГНАТКІВСЬКОГО

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в п'ятницю, 19-го жовтня 1984 р., о год. 9-ій р. у церкві св. Миколая в Амстердамі, Н. Й. та в церкві Благовіщення, Fresh Meadows, N.Y.

Дружина — ЕВГЕНІЯ
Син — ВОЛОДИМИР з дружиною БОГДАННОЮ і дочкою ВОЛОДИМИРОЮ з чоловіком СТЕПАНОМ і внуком РОМАНОМ

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ І ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

нашиx Найдорожчих і Незабутніх РОДИЧІВ

бл. п.

МИХАЙЛА і МАРІЇ КАВЧАК

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ і ПАНАХИДИ

в п'ятницю, 19-го жовтня 1984 року
в церкві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й., о год. 7-ій ранку
і в церкві Непорочного Зачаття в Гемтремку, Миш., о год. 7-ій рано.

Родину, Приятелів і Знайомих просимо про ласкаву участь у відправах і просимо згадати Покійних в цей день у своїх молитвах до Всевишнього, щоб дарував Їх душам вічний спокій у Небесному Царстві.

Горем прибиті:
діти — ДАРІЯ і МИХАЙЛО

Головна Управа Т-ва Українських Інженерів Америки

ділиться з Членами та усім нашим Громадянством сумною вісткою, що в п'ятницю, 12-го жовтня 1984 р. відійшов від нас у Вічність наш довголітній почесний член, член Головної Управи ТУІА, довголітній редактор Вістей ТУІА, знаний громадський діяч та автор численних наукових праць

бл. п.

СТЕФАН ЮРІЙ ПРОЦЮК

Опечаленій дружині Олені наші найщиріші співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Головна Управа ТУІА

У ВОСЬМУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУНЯ

бл. п.

МИРОНА КАРБІВНИКА

буде відслужена

ПАНАХИДА

в українській православній катедрі св. кн. Володимира в Філядельфії, Па.
в неділю, 21-го жовтня 1984 р., о год. 10:30 ранку

Просимо Родину і Приятелів про молитви за спокій Його душі.

Дружина — ЕВГЕНІЯ
Син — ҐРЕҐОРІ з дружиною ДЖУДІ і донечкою АЛЕКСІС
Доні — ДАНА і АНДРЕЙКА

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями та Знайомими,
що з волі Всевишнього заснула Вічним Сном

бл. п.

Михайлина з Гевриків КЛИМПУШ

вдова по бл. п. Василю Климпушу.

Народжена 16-го листопада 1904 року в Дрогобичі.
Померла 19-го вересня 1984 року в Ясіні в Закарпатській області.

В глибокому смутку про молитви за спокій душі Покійної просять:

брат — БОГДАН з дружиною ОЛЬГОЮ, сином ТИТОМ з родиною
брат — АНДРІЙ з синами ІҐОРЕМ та ОЛЕГОМ
брат — ІВАН з дружиною СТЕФОЮ, доньками МАРІЄЮ та ЛІДОЮ з родинами
Ближча і дальша Родина в Канаді, ЗСА, Україні

Управа Осередку СУМ в Ню Йорку, Дирекція Школи Українознавства і Батьківський Комітет

З глибоким і невимовним жалем ділимося сумною вісткою що в суботу, 13-го жовтня 1984 року упокоїлася в Бозі

бл. п.

МАРІЙКА ПЛІСАК-КУХАРСЬКА

наша Дорога, Незабутня вчителька школи Українознавства Осередку СУМ в Ню Йорку.

ПАНАХИДИ відбудуться в понеділок, 15-го і у вівторок, 16-го жовтня 1984 р., о год. 7:30 веч., у похоронному заведенні Петра Яреми, 7-ма вул. в Ню Йорку.

ПОХОРОН в середу, 17-го жовтня ц. р., о год. 10:30 ранку з церкви св. Юра, 7-ма вул., НЮ Йорк, Н. Й. на цвинтарі Кальварія.

Складаємо глибокі співчуття мужеві Іванові Плісак, дітям: Христі й Петрові Плісак, сестрі Стефанії Кухарській та ближчій і дальшій Родині в ЗСА і в Україні.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Помолімось за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів Фонду Катедр Українознавства.

Впреп. о. декан Петро Огірко відслужить Заупокійну Святу Літургію, в п'ятницю, 26-го жовтня 1984 р., о год. 9-ій ранку, в УКЦеркві Царя Христа, в Бостоні, МА, за Блаженної Пам'яті:

Проф. ВАСИЛЯ і СТЕФАНІЮ БЕЗКОРОВАЙНИХ
о. ВОЛОДИМИРА КОРОПЕЦЬКОГО
ІВАНА КУКІЛЯ
МАРІЮ СІДЛЯРЧУК
ІРЕНУ ВИННИЦЬКУ
ІВАНА і ЄВФРОЗИНУ СТЕЦЬКОВИХ
Д-ра МИХАЙЛА ДУДРУ
НЕСТОРА КОГУТЯКА
ДМИТРА ЮРЧИШИНА

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за померших наших друзів.

Помоліться в часі відправи Заупокійної Богослужби, щоб поєднатись з нами в поході молитов до Всевишнього за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що по довгій недузі, 13-го жовтня 1984 року на 81-му році життя упокоївся в Бозі

мій Дорогий МУЖ

бл. п.

Станислав Свіченюк

Покійний народився в Заліщиках, Зах. Україна.

ПАНАХИДА — в понеділок, 15-го жовтня 1984 р. в похоронному заведенні Fucillo and Warren, S. Main St., Manville, N.J.

ПОХОРОН — у вівторок, 16-го жовтня 1984 р. з того ж похоронного заведення, о год. 8-ій ранку до церкви св. Михаїла, Схід 3-тя вул., Manville, N.J. Тлінні Останки будуть зложені на українському православному цвинтарі св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Горем прибиті:
дружина — СТЕФАНІЯ
в Україні брат — ТАРАС,
сестри — НУСЯ і ЛІНА
Ближча і дальша Родина та Знайомі

У глибокому смутку ділимося вісткою з Родиною й Приятелями, що в суботу, 29-го вересня 1984 р. в лікарні "St. Joseph's Health Centre", Toronto, Ont., по довгій, тяжкій недузі заснув Вічним Сном, на 68-му році життя,

наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО й ДІДУСЬ

бл. п. д-р

ТЕОДОР НЕБОЖУК

ПАНАХИДИ — відправлені в понеділок і вівторок, 1-го і 2-го жовтня 1984 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Кардинала при 92 Annette Street Toronto.

ПОХОРОН відбувся в середу, 3 жовтня, о год. 9-ій ранку з церкви св. Миколая, при 4 Bellwoods Ave., Toronto. Після похоронних відправ, Тіло Покійного було перевезене на "Sanctuary Park Cemetery" — Weston Ont.

Горем прибиті:
дружина — АННА
син — АЛЕКСАНДЕР СИСАК з дружиною ДОННОЮ
дочка — ЛАРИСА КЕМЕНІВ з мужем ОЛЕГОМ
внуки — ГАНУСЯ, ГРИГОРЧИК, ЛАДА, БОГДАН, ВАСИЛЬКО й КАТРУСЯ
брат — МИХАЙЛО в Україні
стриянка — ОЛЕНА НЕБОЖУК в Едмонтоні
сестрінка — МИРОСЛАВА ГОШОВСЬКА в Fort Memurray, Alt.
ближча й дальша Родина в Канаді, Америці і Україні

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

у глибокому смутку повідомляє своїх Членів, що 12-го жовтня 1984 р. помер

бл. п. інж.

Стефан Юрій Процюк

дійсний член НТШ, співредактор Енциклопедії Українознавства, член-кореспондент УВАН, член Товариства Українських Інженерів Америки і редактор його журналу.

ПАНАХИДА — у вівторок, 16-го жовтня 1984 р., о год. 8-ій веч. у похоронному заведенні П. Яреми при 7-ій вул. в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН в середу, 17-го жовтня 1984 р. з того ж заведення до церкви св. Юра при 7-ій вул., а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дружині Покійного П-ні Олені та Родині складаємо вислови глибокого співчуття.

Управа НТШ і Дирекція Історично-Філософічної Секції НТШ

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

із сумом повідомляє, що 12-го жовтня 1984 р., на 68-му році життя, упокоївся

бл. п. інж.

Стефан Юрій Процюк

член-кореспондент УВАН і голова Контрольної Комісії.

УПРАВА УВАН у США висловлює глибоке співчуття Дружині Покійного мґр Олені Михайлівні Процюк та Родині.

Сиґнали...

(Закінчення зі стор. 2)

плянетарні мряковини — звичайно короткотривалі (не довше кількох років), існує велика можливість, що хтось в космосі свідомо розташував її в той спосіб, щоб вона ввійшла в теперішнє положення нашої екліптики в тому часі, коли людство буде в розквіті своєї технологічної доби. Це значить, що той сигнал — маяк був задуманий, щонайменше, 3,000 років тому. Його завданням було звернути увагу нашого світу на існування заавансованої цивілізації в іншій ґалактиці.

Свою гіпотезу Фесенко описав в статті, поміщеній в московськім тижневику „Московські Вісті" і, вона змісця стала джерелом великої сенсації у світі.

На думку Фесенка, цілий задум був запланований тими істотами, що студіювали землю, та передбачали її технічний розвиток у XX сторіччі. Якщо ця гіпотеза правдива, то цей світляний сигнал був задуманий представниками суперцивілізації, не тільки, як доказ її існування, але теж, як доказ їх доброзичливости у відношенні до нашої плянети.

Згадану мряковину, яку не можна бачити голим оком, відкрили астрономи багато років тому. Але ніхто з них не добачив можливости її зформування неприродним способом. Можливо, що астрономи та вчені нашої доби були впроваджені в помилку — вірою, що єдиним сиґналом з космосу, який долине до нас, буде радіовий сиґнал, забуваючи при тому, що ця форма комунікації, не тільки вимагає багато енергії, але вона може бути теж незрозуміла для чужої цивілізації. І тому, далеко кращою розв'язкою за радіові сиґнали можуть правити світлові сиґнали, у виді мряковини, HGC6543, яку слід вважати „космічним чудом", а щонайменше рідкісним феноменом, можливість природного походження якого — безконечно мала.

Чи знову...

(Закінчення зі стор. 2)

При кінці висилаючі цей меморіял дякують тим польським духовникам, що систематично та по-християнськи допомогають перемагати великі щоденні труднощі. З окремою подякою звертаються до кардинала Юзефа Ґлемпа за його пастирський лист з нагоди Христового Різдва 1982 року, спрямованого до українців. Водночас вислов люють бажання, щоб примас Польщі відбув візитацію більших українських осередків та, йдучи слідами Папи Івана Павла II, відслужив св. Літургію у візантійсько-українському обряді.

Останнім акордом обговореного меморандуму є цитата з 6-ої точки Декрету про Східні Католицькі Церкви, прийнятого Ватиканським Собором Другим, яка звучить: „А ті, що з рації чи то уряду, чи то апостольського служіння є в частих зв'язках зо Східніми Церквами або їх вірними, мають набути знання й пошани обрядів, дисципліни, вчення, історії, як також духа східніх християн".

* * *

Читаючи цей меморіял, спрямований до польської католицької ієрархії, приходиться, на жаль, ствердити, що вище наведену постанову Ватиканського Собору Другого дотепер цілком не респектували польські церковні чинники. Поляки йдуть своїми втертими шляхами і далі ставляться з презирством до українського народу та його самостійницьких аспірацій на всіх секторах його життя, включно з Українською Католицькою Церквою. Великим парадоксом є факт, що вони фаворизують Православну Церкву в Польщі, що є під юрисдикцією московського патріярха, який, як відомо, є сліпим виконавцем політики червоної Москви. Вони роблять це з думкою, щоб послабити Українську Католицьку Церкву, остою також національних аспірацій українців, та при тому здійснювати свою хворобливу мрію про Польщу „од можа до можа". В минулому поляки вже не раз ділилися з росіянами українськими землями, що заєдно виходило на їхню загибель. Видно, що під цим оглядом в них коротка пам'ять...

Згідно з достовірними інформаціями, меморіялом українських мирян зацікавилися представники польського католицького Єпископату. Після його пред'явлення відбулося вже дві конференції польської ієрархії. Покищо немає вістки, чи вимоги, висловлені в цьому меморандумі, були також предметом тих конференцій. Однією з основних вимог є призначення владик для українців греко-католиків.

У звідомленні секретаря Священної Конгрегації для Східніх Церков, архиєпископа Мирослава Марусина, оприлюдненому у „Вістях з Риму", липень 1984 рік, у справі його візитації більших українських католицьких осередків у Польщі (ці відвідини відбулися у другій половині червня і з початком липня ц.р.) немає про це ніякої згадки, як також дуже скупі його інформації про положення нашої тамошньої Церкви. А ця візитація відбулася після появи згаданого меморіялу, в якому, як уже сказано на початку цієї статті, дуже виразно з'ясовано фактичне положення Української Католицької Церкви в Польщі. Дуже замітне, що архиєпископові Мирославові Марусинові прийшлося в Перемишлі висвячувати п'ятьох наших священиків не в тамошній нашій єпископській катедрі, що її загарбали поляки. Отож, як дуже хотілось би почути від передового представника Конґреґації для Східніх Церков бодай коротке ствердження про трагічний стан цієї Церкви та про те, чи є які вигляди на покращання тієї довготривалої дивовижної ситуації, що вповні колідує з християнськими засадами.

Меморіял українських мирян католиків до Конференції Єпископату Польщі є грімким голосом протесту проти того, що діється там уже на протязі останніх чотирьох десятиліть. Чи буде він знову голосом вопіющого в пустині?

Український хор з Варшави виступав в Західній Німеччині

Молодечий хор старої і релігійної музики при церкві Отців Василіян у Варшаві, що восени 1983 року під час конкурсу релігійної пісні у Ватикані виконанням „Покаяння" Артема Веделя здобув третю нагороду, нав'язав у Римі дружні зв'язки з протестантськими і католицькими інструменталістами і співаками міста Франкфурту над Майном, що їх з рамени католицької парохії „Лібфрауен" та протестантського реґіонального об'єднання міста Франкфурту запросили на 10-денне перебування до Франкурту.

Хористки, молоді дівча в гімназійному та студентському віці, в числі 120 осіб прибули 23-го серпня до Франкфурту зі своїм диригентом маестром Ярославом Полянським, духовним опікуном о. Петром Кушкою та двома старшими жінками.

Від 24-го серпня до 4-го вересня хор дав кілька концертів у франкфуртських церквах, а також у місцевостях довкола Франкфурту. 29-го серпня хор дав концерт української світської та народної музики. Всі виступи молодечого хору з Варшави викликали велике захоплення слухачів, удостоїлися дуже прихильних рецензій у відомій газеті „Франкфуртер Альґемайне" та „Таунусцайтунг".

Рецензенти підкреслили своєрідність української церковної і народної музики, висловили свій подив диригентові Я. Полянському, що в 1977 році заснував цей хор і зумів створити гомогенне співуче тіло, що пишається чудовими солістками.

В програмі хору у виступах в церквах — старовинна українська релігійна пісня Бортнянського, Березовського, Веделя, народні канти в гармонізації Леонтовича. В світській частині — пісні Лисенка, Стеценка, Леонтовича, гармонізації лемківських і бойківських пісень самого диригента Я. Полянського, що сам зібрав біля 5,000 лемківських пісень.

Хористки були тепло і сердечно прийняті німецькими господарями, що влаштували їм навіть офіційне прийняття у славній „Цісарській" залі франкфуртського ратушу, де їх вітала представниця маґістрату.

При всіх виступах підкреслено, що співають представниці української меншини в Польщі, які, не зважаючи на свою розпорошеність, плекають рідну пісню і давню українську церковну хорову культуру. Від 30-го серпня до 2-го вересня хор виступав у Штрасбурзі та околиці, де також здобув собі велику симпатію.

А. Г. Г.

Перші Загальні збори І-го Щадничого Банку „Певність"

Голова Ради Директорів Банку д-р Павло Надзікевич відкрив Загальні збори 12-го вересня ц. р. та привітав чисельно зібраних членів та представників місцевих і загально крайових організацій і установ. Він зазначив, що ці перші збори новопосталого Банку „Певність" відбуваються в часі загальної скорботи, суму й жалю цілої української спільноти з приводу відходу у вічність Блаженнішого Патріярха Йосифа і попрохав хвилиною мовчанки віддати Йому глибокий поклін і пошану.

Дальше ведення зборами перебрав президент „Певности" д-р Юліян Куляс. Він коротко окреслив несприятливі економічні та фінансові обставини в країні в минулих роках, після чого наступила більша стабільність у фінансовій політиці. Не зважаючи на несприятливі обставини в останніх роках для нормального розвитку фінансових установ, наш банк,— сказав Ю. Куляс,—завдяки обережній і радше консервативній політиці в орудуванні фінансами, досяг поважних здобутків, які забезпечують дальший розвиток установи й скріплюють його здорові фінансові основи.

Капітал банку поважно зріс, загальна сума майна банку виносить 91,173,302 дол., що в порівнянні до попереднього року становить збільшення на суму 11,652,470 дол. Ми теж у позиції „резерва і нерозділений дохід" можемо занотувати збільшення нашої резерви, в порівнянні до попереднього року, на суму 942,381 дол., резерва банку виносить 4,845.876 дол., що є важливим показчиком здорового і пляномірного розвитку фінансової установи як додаткового забезпечення всіх наших щадничих конт, розуміється поруч із стотисячним забезпеченням з боку урядової аґенції.

Ю. Куляс згадав про зміни, які заіснували в другій половині 1983 року, а саме: прийняття федерального чартеру з можливістю уділювати гіпотечні позики й робити інші фінансові операції у всіх стейтах ЗСА та підлягати лише федеральним фінансовим і контрольним чинникам.

Друга зміна полягала в тому, що ми прийняли чартер банку й перейшли у вищу категорію фінансових установ, прийнявши назву І-ий Український Федеральний Щадничий Банк „Певність". Ці зміни були продиктовані вимогами дальшого розвитку й поширення фінансової бази поза межі самого Чикаґо та українського поселення. Тут йдеться про одну важливу річ, а саме: про те, щоб ми зуміли притягнути не лише український, але й американський капітал і щоб він працював в користь наших громадських потреб.

Ю. Куляс вказав на позитивні явища економічного й політичного порядку — радикальне зменшення інфляції, зменшення безробіття, скріплення оборони країни й більш консервативний напрям Уряду й цілого суспільства ЗСА. Це виключає почуття стабільности й віри у свої сили, а в тому й пожвавлення економічного розвитку. Єдиною загрозою для економічного росту буде дефіцитовий бюджет уряду, який мусить постійно робити всі можливі ощадження для зрівноваження і ліквідації дефіциту.

„Сьогоднішніми ювілейними Зборами у наше 20-річчя розпочинаємо третю декаду нашої установи з вірою у наш дальший здоровий розвиток та успіх у праці на службі українській громаді".

Цими словами закінчив Юліян Куляс звітування із діяльности нашої установи за час від червня 1983 до кінця травня 1984 року. Ще перед його звітуванням, згідно із прийнятим денним порядком нарад, відчитано протоколи із Загальних зборів з 20 червня 1983 року і з Надзвичайних зборів з 14-го грудня 1983 року, на яких формально схвалено згадані зміни відносно правного статусу нашої установи. Оба протоколи відчитав секретар Зборів Дмитро Баґрій. Опісля одноголосно затверджено склад Номінаційної комісії: Ярослав Загородний, Ярослав Конол, Дмитро Новошицький, Володимир Тюн і д-р Тарас Ґаврик.

Представники різних організацій і установ склали привітання, ґратуляції та побажання дальшого успішнього розвитку.

Ірина Гіромнімон, екзекутивний директор і скарбник склала фінансовий звіт, відчитуючи поодинокі позиції із балянсу, видрукованого у фінансовому звіті, який з приводу ювілейних святкувань банку відрізняється від попередніх звітів об'ємом, змістом і мистецьким оформленням 20-сторінкового видання, прикрашеного багатьма світлинами із історії і розвитку банку, та залишиться репрезентативною цінною пам'яткою в архівах банку.

Голова Контрольної комісії Мирон Павликович звітував, що комісія відбувала свої засідання, поодинокі члени комісії брали участь в місячних засіданнях дирекції та переводили вибіркові контролі деяких позицій банкового балянсу і на тій підставі ставлять внесок на уділення абсолюторії уступаючій дирекції з признанням за її віддану працю для дальшого розвитку банку.

Після запитів і дискусій над звітами дирекції, згідно з новим статутом для банкових інституцій, що його дирекція схвалила, вибір членів дирекції в наступних загальних зборах відбуватиметься ротаційною системою, тобто на місце одної третини директорів, вибраних на один рік, вибирається нових. Відповідно до цих нових статутових приписів, голова Номінаційної комісії Ярослав Загородний відчитав запропоновану листу кандидатів до дирекції: почесний член дирекції — д-р Роман Кобилецький; інж. Лев Боднар, інж. Мирон Ґриневич, інж. Мирон Лущак і д-р Тарас Ґаврик на три роки; Іван Галамай, інж. Степан Голяш, д-р Юліян Куляс і Ярослав Загородний на 2 роки; Петро Семків, д-р Павло Надзікевич і мґр Богдан Чомко на один рік.

До Контрольної комісії обрано: інж. Мирон Добровольський, Григорій Дронь, Петро Куліш, Мирон Павликович і Іван Ривак. Листу кандидатів до дирекції і Контрольної комісії Загальні збори одноголосно схвалили.

Інж. С. Ґоляш поінформував про громадський аспект нашого банку, який приготовив, зорганізував і фінансував дві великі, на високому мистецькому культурному рівні імпрези — у своє десятиріччя концерт-бенефіс для Ганни Колесник, співачки і прімадонни Київського Театру опери і балету ім. Т. Шевченка 10-го лютого 1974 року та концерт-бенефіс з участю оперного хору з Торонто, симфонічної оркестри в Чикаго та світової слави пяніста Романа Рудницького. На цьому концерті 20-го травня ц. р. були виконані увертюра до опери „Тарас Бульба" Лисенка, „Слов'янський концерт" Лятошинського з фортепіяновою партією Романа Рудницького та кантата-симфонія „Кавказ" С. Людкевича. Концерт приніс суму 32.000 дол. на допомогу цілоденній українській школі при парафії св. о. Миколая.

Крім того наш банк з року в рік виділяв із своїх фондів тисячі долярів для допомоги всім церковним, науковим і громадським організаціям виконувати свої статутові завдання. Це слід завжди пам'ятати і сказати собі, що ця установа є нашим банком, якого ми морально й матеріяльно піддержуємо, складаємо свої ощадності, купуємо різного роду сертифікати, відкриваємо пенсійні конта, чекові конта, беремо різного роду позики і взагалі полагоджуємо всі свої фінансові справи.

Предсідник д-р Юліян Е. Куляс, закриваючи Загальні збори і дякуючи всім учасникам за чисельну участь, сказав: „Цими Загальними зборами розпочинаємо третю декаду нашої установи з кріпкою вірою в наш дальший здоровий розвиток та успіх у праці на службі української громади".

К. Р.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН ЗАЯВИВ, що він не „поверне до гострої" антисовєтської реторики у своїх промовах, якщо він виграє в надходячих президентських виборах. Інтерв'ю, що появилося в „Ю.С. Нюз енд Ворлд Ріпорт", президент Реґен заявив, що „простий розум наказує, що ми й вони (СССР) повинні не тільки зредукувати нуклеарну зброю, але й елімінувати її цілковито.

„ОЧОЛОВІЧЕННЯ" ЖІНОЧОГО ПРІЗВИЩА

Автором статті п. з. „Творчий дарунок", що появилася у „Свободі" в числах 196 і 197, 12-го і 13-го жовтня ц. р., була Валентина Юрченко. Ред.

НЕ КОМІТЕТ А КВІНТЕТ

У звідомленні п. н. „У Ню Йорку відзначено 40-річчя бою під Бродами" („Свобода" ч. 196 з п'ятниці, 12-го жовтня ц. р.) зайшла помилка відносно вокального ансамблю хору „Думка". Слід читати „членкинями того квінтету є...". Ред.

Пропущено прізвище

У вістці п. заг. „Появився друком реґіональний збірник 'Яворівська Земля'", („Свобода" ч. 189, з 3-го жовтня ц.р.) у реченні на початку другого параграфа пропущено прізвище. Це речення має звучати так: „Збірник зредагували д-р Василь Лев і Володимир Барагура". — *Ред.*

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ЧЕТВЕР, 18-го ЖОВТНЯ 1984 р.

Пассейк, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-го Відд., о год. 7-ій веч. в УНДомі при 237 Hope Avenue. Є справи, які треба полагодити, тому просимо членів взяти численну участь. Приєднуйте нових членів до УНСоюзу. — В. Марущак, рекр. секр.

НЕДІЛЯ, 21-го ЖОВТНЯ 1984 р.

Патерсон, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 64-ий Відд., о год. від 12:30 до 2-ої по пол. в залі церкви Св. Марії на Вашінґтон вул. у Кліфтоні, Н. Дж. Просимо всіх на збори. За Управу — Ів. Бурний.